

Burgaç

– M.Nihat Malkoç · 21 Aralık 2022

Yersizim, yurtsuzum; ne hâle düřtüm
Her kapı bir duvar, çalamaz oldum
Damlada boğuldum, muhale düřtüm
Sığ sulara bile dalmaz oldum

Cehlin girdabına, dile düřtüm ben
Diyar-ı gurbete, ele düřtüm ben
Mecnûn misalîyim, çöle düřtüm ben
Gayrı öz yurdumda kalmaz oldum

Ömrün baharını güze döndürdün
Tařtan tařa vurup öze döndürdün
Yüreğini yakıp köze döndürdün
Kendimi ateřten alamaz oldum

Âşık usandıran nazdan yoruldum
Çokları gördükçe azdan yoruldum
Lâf anlamazlardan, yozdan yoruldum
Yolumu, yuvamı bulamaz oldun

Evimin damında baykuřlar öter
Meskenim kül olmuş, dumanı tüter
Böylesi yaşamak ölümden beter
Bu yalan dünyada gülemez oldun

Sevdiğim uzaktan bakar el gibi
Gözümdeki yaşlar akar sel gibi
Ömür çabuk gelip geçti yel gibi
Sıladan ayırım, gelemes oldum

Öz gönlümden gayri gönlü hoş ettim
Acıları kirpiğimde yaş ettim
Şifa niyetine zehri nuş ettim
Kendim için hayır dilemez oldum

Güllerin içinde, harda kaldım ben
Cenneti umarken narda kaldım ben
Nice cefa çektim, darda kaldım ben
Öz adımlı bile bilemez oldum

Yıkık, viraneyim, harap olmuşum
Hicran sofrasında şarap olmuşum
Kırlara karışmış, turap olmuşum
Bir yolunu bulup ölemez oldum

M. NİHAT MALKOÇ